

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Republika Węgierska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-320/11)

(2011/C 252/81)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Republika Węgierska (przedstawiciele: M. Fehér, K. Szijjártó, K. Veres, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/192/UE z dnia 28 marca 2011 r. wykluczającej z finansowania unijnego niektóre wydatki poniesione przez Węgry w ramach programu wspierania środków przedakcesyjnych na rzecz rozwoju rolnictwa oraz obszarów wiejskich (SAPARD) w 2004 r.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

W uzasadnieniu skargi, skarżąca podnosi jako pierwszy zarzut naruszenie przez Komisję prawa Unii. Twierdzi, że obniżenie finansowania zastosowane przez Komisję w wyniku uchybienia trzymiesięcznemu wyznaczonemu terminowi jest sprzeczne z prawem, ponieważ jest zdaniem, sprzecznie ze stanowiskiem Komisji, trzymiesięczny termin na dokonanie płatności Sapard wskazany przez prawo Unii — a konkretnie przez art. 9 ust. 6 rozporządzenia Komisji 2222/2000/WE⁽¹⁾ oraz przez art. 8 ust. 6 załącznika A do wieloletniej umowy finansowej zawartej między Komisją Wspólnot Europejskich a Węgrami w dniu 15 czerwca 2001 r. — rozpoczyna swój bieg wówczas, gdy dany organ posiada wszystkie dokumenty potwierdzające niezbędne dla dokonania wypłaty. W związku z tym w przypadku, gdy z określonych powodów konieczne będą dodatkowe dokumenty potwierdzające, termin rozpoczyna swój bieg dopiero po wysłaniu ostatniego z rzeczonych dokumentów dodatkowych. Po drugie, zdaniem skarżącej Komisja naruszyła również zasady lojalnej współpracy i ochrony uzasadnionych oczekiwań, poprzez zastosowanie obniżenia finansowania w sytuacji, w której węgierskie mogły oczekiwać w uzasadniony sposób, że ich postępowanie w sprawie zapłaty było zgodne z prawem Unii.

Jako drugi zarzut skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ustaleniach przyjmując zaskarżoną decyzję, ponieważ nie wzięła pod uwagę wyjątkowych okoliczności i uzasadnionych okoliczności, które uzasadniałyby niezastosowanie obniżenia finansowania, lub, w odpowiednim przypadku, jego ograniczenie. Dokładniej, wskazuje, iż taką okolicznością jest „edukacyjny” charakter programu Sapard oraz że głównym

celem węgierskich organów była ochrona interesów gospodarczych UE. Skarżąca podkreśla, że Komisja nie poniosła żadnej szkody w wyniku uchybienia terminowi.

Zgodnie z trzecim zarzutem, opartym na braku uzasadnienia, uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie ukazuje w odpowiedni sposób powodów, dla których Komisja postanowiła o zastosowaniu obniżenia, ani też w jaki sposób obliczono jego zakres, ani też w szczególności, w odniesieniu do tego, dlaczego Komisja nie zgodziła się ze stanowiskiem przedstawionym w tym zakresie przez organ pojedynczy, zgodnie z którym w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, które należy wziąć pod uwagę przy stosowaniu obniżenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2222/2000 z dnia 7 czerwca 2000 r. ustanawiające zasady finansowe dla stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1268/1999 w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym (Dz.U. L 253, s. 5).

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — UCP Backus y Johnston przeciwko OHIM (Kształt butelki)

(Sprawa T-323/11)

(2011/C 252/82)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Unión de Cervecerías Peruanas Backus y Johnston SAA (Lima, Peru) (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie za wniesioną w terminie i zgodnie z wymogami skargi na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie R 2238/2010-2;

— wydanie po przeprowadzeniu właściwego postępowania wyroku, na mocy którego zostanie stwierdzona nieważność wspomnianej decyzji wraz z obciążeniem Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy stanowiący kształt butelki (zgłoszenie nr 8.592.081) dla towarów z klasy 32 („piwo”)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie i błędna wykładnia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.